

Διανυσματικός λογισμός

Γ. Κατσουλέας/ Π. Ψαρράκος

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

gekats@mail.ntua.gr

18 Οκτωβρίου 2020

Διανυσματικός χώρος επί του \mathbb{F}

Έστω $\mathbb{F} = \mathbb{R}$ ή \mathbb{C}

Ορισμός

Ένας **δ.χ. επί του \mathbb{F}** αποτελείται από:

- ένα μη κενό σύνολο V .
- μία εσωτερική πράξη $V \times V \rightarrow V$ (**πρόσθεση**) που απεικονίζει το διατεταγμένο ζεύγος

$$(v_1, v_2) \xrightarrow{+} v_1 + v_2$$

- μία εξωτερική πράξη $\mathbb{F} \times V \rightarrow V$ (**βαθμωτός πολλαπλασιασμός**) που απεικονίζει το διατεταγμένο ζεύγος

$$(\lambda, v) \xrightarrow{\cdot} \lambda \cdot v$$

έτσι ώστε να ισχύουν:

Ορισμός

- 1 $a + b = b + a, \forall a, b \in V.$
- 2 $(a + b) + c = a + (b + c), \forall a, b, c \in V.$
- 3 $\exists \mathbb{0} \in V$ με την ιδιότητα

$$a + \mathbb{0} = \mathbb{0} + a = a, \forall a \in V$$

- 4 $\forall a \in V \exists (-a) \in V$ με την ιδιότητα

$$a + (-a) = (-a) + a = \mathbb{0}, \forall a \in V$$

- 5 $\lambda \cdot (a + b) = \lambda \cdot a + \lambda \cdot b, \forall \lambda \in \mathbb{F}, a, b \in V.$
- 6 $(\lambda + \mu) \cdot a = \lambda \cdot a + \mu \cdot a, \forall \lambda, \mu \in \mathbb{F}, a \in V.$
- 7 $(\lambda \cdot \mu) \cdot a = \lambda \cdot (\mu \cdot a), \forall \lambda, \mu \in \mathbb{F}, a \in V.$
- 8 $1 \cdot a = a, \forall a \in V.$

Όταν \mathbb{F} είναι το σύνολο των πραγματικών αριθμών, λέμε ότι έχουμε έναν πραγματικό δ.χ.

Παρατηρήσεις στον Ορισμό του Διανυσματικού χώρου

- ❶ Το $\mathbb{O} \in V$ είναι μοναδικό με την με την ιδιότητα $\mathbf{a} + \mathbb{O} = \mathbb{O} + \mathbf{a} = \mathbf{a}$
Πράγματι, αν $\mathbb{O}' \in V$ και

$$\mathbb{O}' + \mathbf{a} = \mathbf{a} + \mathbb{O}' = \mathbf{a}, \quad \forall \mathbf{a} \in V, \quad (1)$$

τότε $\mathbb{O}' = \mathbb{O}' + \mathbb{O} \stackrel{(1)}{=} \mathbb{O}$.

- ❷ Το $(-\mathbf{a}) \in V$ είναι μοναδικό με την με την ιδιότητα $\mathbf{a} + (-\mathbf{a}) = (-\mathbf{a}) + \mathbf{a} = \mathbb{O}$.
Πράγματι, αν $\mathbf{y} \in V$ και

$$\mathbf{a} + \mathbf{y} = \mathbf{y} + \mathbf{a} = \mathbb{O}, \quad \forall \mathbf{a} \in V,$$

τότε

$$(-\mathbf{a}) = (-\mathbf{a}) + \mathbb{O} = (-\mathbf{a}) + (\mathbf{a} + \mathbf{y}) = (-\mathbf{a} + \mathbf{a}) + \mathbf{y} = \mathbb{O} + \mathbf{y} = \mathbf{y}.$$

Ορισμός

Καλούμε **διάνυσμα** \vec{AB} ένα προσανατολισμένο ευθύγραμμο τμήμα με αρχή το σημείο A και πέρας το σημείο B. Ένα διάνυσμα καθορίζεται πλήρως από τη διεύθυνση, τη φορά και το μέτρο του ως εξής:

- **Διεύθυνση (ή φοράς)** του \vec{AB} είναι η ευθεία πάνω στην οποία βρίσκεται.
- **Φορά** του \vec{AB} είναι ο προσανατολισμός του, δηλαδή η μία από τις δύο αντικείμενες ημιευθείες που ορίζει το σημείο A πάνω στην ευθεία πάνω στην οποία βρίσκεται.
- **Μέτρο** του \vec{AB} ($|\vec{AB}|$) είναι το μήκος του αντίστοιχου τμήματος AB.

Ορισμός

- Ένα διάνυσμα μέτρου 1 καλείται **μοναδιαίο**.
- **Μηδενικό** είναι ένα διάνυσμα του οποίου η αρχή και το πέρας συμπίπτουν.
- **Κατεύθυνση** του \vec{AB} καλείται η διεύθυνση και η φορά ενός διανύσματος μαζί.
- Δύο διανύσματα καλούνται **παράλληλα (ή συγγραμμικά)** ($\vec{a} // \vec{b}$) όταν βρίσκονται πάνω στο ίδιο ή σε παράλληλους φορείς. Είναι **ομόρροπα** ($\vec{a} \nearrow \nearrow \vec{b}$) όταν έχουν την ίδια κατεύθυνση και **αντίρροπα** ($\vec{a} \swarrow \nearrow \vec{b}$) όταν έχουν αντίθετες κατευθύνσεις.
- Δύο διανύσματα καλούνται **ίσα** ($\vec{a} = \vec{b}$) όταν βρίσκονται πάνω στο ίδιο ή σε παράλληλους φορείς, έχουν ίδια φορά και ίσα μέτρα.
- Δύο διανύσματα καλούνται **αντίθετα** ($\vec{a}, -\vec{a}$) όταν βρίσκονται πάνω στο ίδιο ή σε παράλληλους φορείς, με αντίθετη φορά και ίσα μέτρα.

Ορισμός

Γωνία μεταξύ δύο (μη μηδενικών) διανυσμάτων \vec{a}, \vec{b} καλείται η κυρτή γωνία τους.

$$0 \leq \left(\widehat{\vec{a}, \vec{b}} \right) \leq \pi.$$

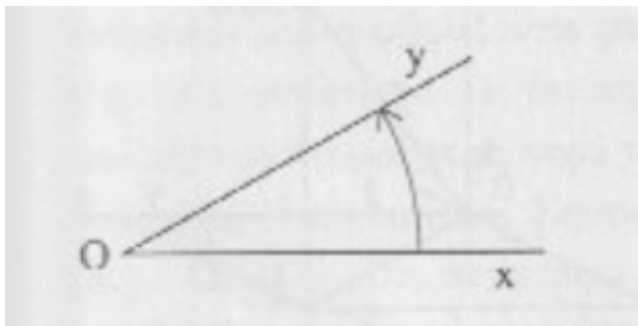
Τυπικά, με αρχή τυχόν σημείο O του χώρου γράφουμε ημιευθείες Ox και Oy , τ.ω. $Ox \nearrow \vec{a}$ και $Oy \nearrow \vec{b}$. Ως γωνία των \vec{a}, \vec{b} ορίζεται η κυρτή γωνία των ημιευθειών Ox και Oy , δηλαδή $\left(\widehat{\vec{a}, \vec{b}} \right) := x\hat{O}y$.

$$\left(\widehat{\vec{a}, \vec{b}} \right) = \left(\widehat{\vec{b}, \vec{a}} \right)$$

$$\left(\widehat{\vec{a}, \vec{b}} \right) = 0 \Leftrightarrow \vec{a}, \vec{b} \text{ ομόρροπα.}$$

$$\left(\widehat{\vec{a}, \vec{b}} \right) = \pi \Leftrightarrow \vec{a}, \vec{b} \text{ αντίρροπα.}$$

Γωνία διανυσμάτων

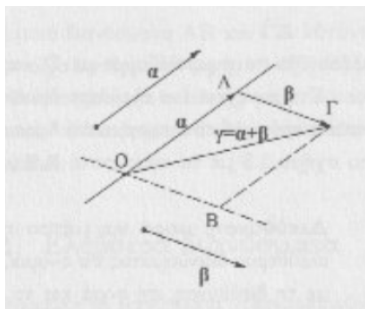
- Το σύνολο των ελεύθερων διανυσμάτων του χώρου θα το συμβολίζουμε με Δ^3 .
- Το σύνολο Δ^3 είναι εφοδιασμένο με τη δομή διανυσματικού χώρου πάνω στο σώμα \mathbb{R} με τις ακόλουθες πράξεις.

Πρόσθεση διανυσμάτων

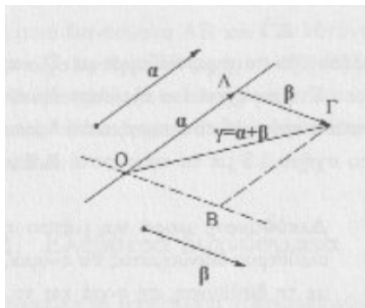
Ορισμός

Έστω δύο διανύσματα \vec{a} , \vec{b} . Αν $\vec{b}_1 = \vec{b}$ έχει αρχή το πέρας του \vec{a} , συμβολίζοντας $\vec{a} = \vec{OA}$, $\vec{b}_1 = \vec{AC}$, τότε **άθροισμα** των \vec{a} , \vec{b} (συμβ. $\vec{a} + \vec{b}$) καλείται το διάνυσμα

$$\vec{a} + \vec{b} = \vec{OC}.$$

Πρόσθεση διανυσμάτων

Ισοδύναμα, όταν $\vec{a} = \vec{OA}$, $\vec{b} = \vec{OB}$ διανύσματα με κοινή αρχή, ως άθροισμά τους ορίζεται το διάνυσμα

$$\vec{a} + \vec{b} = \vec{OC},$$

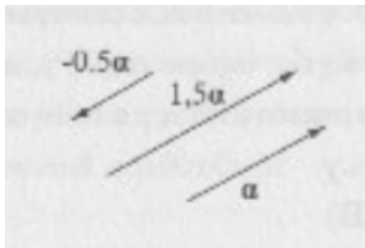
όπου \vec{OC} το διάνυσμα της διαγωνίου OC του παραλληλογράμμου με πλευρές τα διανύσματα \vec{a} , \vec{b} .

Βαθμωτό γινόμενο

Ορισμός

Ως **βαθμωτό γινόμενο** ενός πραγματικού αριθμού $\lambda \in \mathbb{R}$ με κάποιο διάνυσμα \vec{a} καλείται ένα διάνυσμα $\lambda \cdot \vec{a}$ που έχει:

- τη διεύθυνση του \vec{a} .
- φορά $\lambda \cdot \vec{a} \nearrow \vec{a}$, όταν $\lambda > 0$.
- φορά $\lambda \cdot \vec{a} \swarrow \vec{a}$, όταν $\lambda < 0$.
- μέτρο $|\lambda \cdot \vec{a}| = |\lambda| \cdot |\vec{a}|$

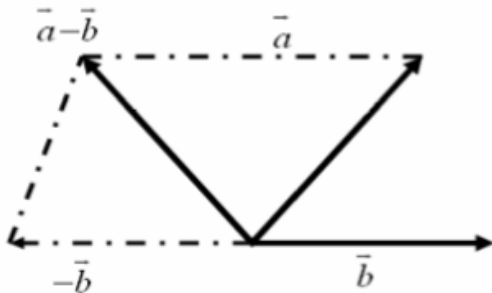
- Αν \vec{a}, \vec{b} δύο συγγραμμικά διανύσματα με $\vec{b} \neq \vec{0}$, τότε $\exists \lambda \in \mathbb{R}$ τ.ω.
 $\vec{a} = \lambda \cdot \vec{b}$.
- Αντίστροφα, από τον ορισμό του βαθμωτού πολλ/σμού και από την ισότητα $\vec{a} = \lambda \cdot \vec{b}$ ($\vec{b} \neq \vec{0}$), έπεται ότι τα διανύσματα \vec{a}, \vec{b} έχουν την ίδια διεύθυνση.
- $\lambda \cdot \vec{a} = \vec{0}$ και $\lambda \neq 0 \Rightarrow \vec{a} = \vec{0}$.
- $\lambda \cdot \vec{a} = \vec{0}$ και $\vec{a} \neq \vec{0} \Rightarrow \lambda = 0$.

Διαφορά διανυσμάτων

Ορισμός

Ως **διαφορά** $\vec{a} - \vec{b}$ δύο διανυσμάτων \vec{a}, \vec{b} ορίζουμε το άθροισμα

$$\vec{a} - \vec{b} = \vec{a} + (-\vec{b}).$$

Ορισμός

Έστω O σταθερό σημείο και M τυχαίο σημείο. Το διάνυσμα \overrightarrow{OM} καλείται **διάνυσμα θέσης** του σημείου M .

Ορισμός

Έστω ευθεία $x'x$. Επιλέγουμε αυθαίρετα σημείο O ως αρχή και σημείο I , ώστε το διάνυσμα $\overrightarrow{OI} = \vec{i}$ να είναι μοναδιαίο. Τότε η ευθεία $x'x$ καλείται **άξονας**.

1-1 αντιστοιχία μεταξύ σημείων άξονα και \mathbb{R} :

$$\forall M \in x'x \quad \exists! x \in \mathbb{R} : \overrightarrow{OM} = x \cdot \vec{i}.$$

Πράγματι, αν υπήρχε $x' (\neq x) \in \mathbb{R} : \overrightarrow{OM} = x' \cdot \vec{i}$, θα είχαμε

$$(x - x') \vec{i} = \vec{0} \Leftrightarrow x = x'.$$

Ορισμός

Ορθοκανονικό (ή καρτεσιανό) σύστημα συντεταγμένων στο επίπεδο (συμβ. Oxy ή (O, i, j)) είναι ένα ζεύγος αξόνων $x'x, y'y$ τ.ω.

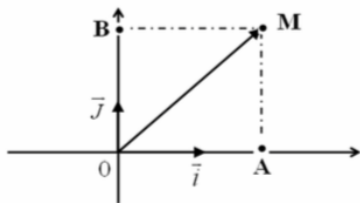
- Κοινή αρχή O ,
- Κάθετοι μεταξύ τους,
- Αντίστοιχα μοναδιαία i και j .

Καρτεσιανό σύστημα αξόνων

1-1 αντιστοιχία μεταξύ σημείων επιπέδου και \mathbb{R}^2 :

Αν M τυχαίο σημείο του επιπέδου, τότε $\exists!(x, y) \in \mathbb{R}^2$:

$$\vec{OM} = \vec{OA} + \vec{AM} = \vec{OA} + \vec{OB} = x \cdot \vec{i} + y \cdot \vec{j}.$$

Πράγματι, αν υπήρχε $(x', y') \in \mathbb{R}^2$: $\vec{OM} = x' \cdot \vec{i} + y' \cdot \vec{j}$, θα είχαμε

$$(x - x') \vec{i} = (y' - y) \vec{j},$$

δηλ. \vec{i}, \vec{j} συγγραμμικά.

Οι χώροι Δ^2 και \mathbb{R}^2 ως διανυσματικοί χώροι

- Ορίζουμε Δ^2 το σύνολο των ελεύθερων διανυσμάτων του επιπέδου.
- Έστω \vec{AB} τυχόν διάνυσμα με $A(x_A, y_A)$ και $B(x_B, y_B)$. Τότε

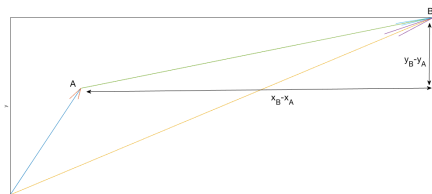
$$\begin{aligned}\vec{AB} &= \vec{OB} - \vec{OA} = (x_B \cdot i + y_B \cdot j) - (x_A \cdot i + y_A \cdot j) \\ &= (x_B - x_A) \cdot i + (y_B - y_A) \cdot j.\end{aligned}$$

Δηλαδή

$$\vec{AB} = \left(\underbrace{x_B - x_A}_{\text{τετμημένη}}, \underbrace{y_B - y_A}_{\text{τεταγμένη}} \right),$$

ώστε

$$|\vec{AB}| = \sqrt{(x_B - x_A)^2 + (y_B - y_A)^2}$$

Οι χώροι Δ^2 και \mathbb{R}^2 ως διανυσματικοί χώροι

Το σύνολο όλων των διατεταγμένων ζευγών

$$\mathbb{R}^2 = \{(x, y) : x, y \in \mathbb{R}\}$$

εφοδιαζόμενο με τις πράξεις

$$(x_1, y_1) + (x_2, y_2) = (x_1 + x_2, y_1 + y_2)$$

$$\lambda \cdot (x, y) = (\lambda \cdot x, \lambda \cdot y).$$

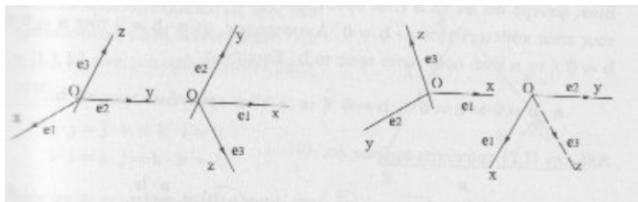
μπορεί να θεωρηθεί δ.χ.

Οι χώροι Δ^3 και \mathbb{R}^3 ως διανυσματικοί χώροι

Ορισμός

Ορθοκανονικό (ή καρτεσιανό) σύστημα συντεταγμένων στο χώρο (συμβ. $Oxyz$ ή (O, i, j, k)) αποτελείται από

- Κοινή αρχή O ,
- Μοναδιαία ισομήκη διανύσματα i, j και k .
- Ανά δύο κάθετα,
- Η (i, j, k) ορίζει δεξιόστροφο σύστημα.

1-1 αντιστοιχία μεταξύ σημείων χώρου και \mathbb{R}^3 : Αν M τυχαίο σημείο του χώρου, τότε $\exists!(x, y, z) \in \mathbb{R}^3$: $\vec{OM} = x \cdot \vec{i} + y \cdot \vec{j} + z \cdot \vec{k}$.

Οι χώροι Δ^3 και \mathbb{R}^3 ως διανυσματικοί χώροι

- Έστω $\vec{AB} \in \Delta^3$ τυχόν διάνυσμα με $A(x_A, y_A, z_A)$ και $B(x_B, y_B, z_B)$. Τότε

$$\begin{aligned}\vec{AB} &= \vec{OB} - \vec{OA} = (x_B \cdot \vec{i} + y_B \cdot \vec{j} + z_B \cdot \vec{k}) - (x_A \cdot \vec{i} + y_A \cdot \vec{j} + z_A \cdot \vec{k}) \\ &= (x_B - x_A) \cdot \vec{i} + (y_B - y_A) \cdot \vec{j} + (z_B - z_A) \cdot \vec{k}\end{aligned}$$

Δηλαδή $\vec{AB} = (x_B - x_A, y_B - y_A, z_B - z_A)$, ώστε

$$|\vec{AB}| = \sqrt{(x_B - x_A)^2 + (y_B - y_A)^2 + (z_B - z_A)^2}$$

- Το σύνολο όλων των διατεταγμένων τριάδων

$$\mathbb{R}^3 = \{(x, y, z) : x, y, z \in \mathbb{R}\}$$

εφοδιάζόμενο με τις πράξεις

$$\begin{aligned}(x_1, y_1, z_1) + (x_2, y_2, z_2) &= (x_1 + x_2, y_1 + y_2, z_1 + z_2) \\ \lambda \cdot (x, y, z) &= (\lambda \cdot x, \lambda \cdot y, \lambda \cdot z).\end{aligned}$$

μπορεί να θεωρηθεί δ.χ.